

Катерина Гоч

студентка гр. ФФАЗМ-21,

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль

Науковий керівник: к.е.н., доцент Володимир Дмитрів

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ТА СУТНІСТЬ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

В умовах сучасного процесу глобалізації, коли вперше з'являється економічна складова суспільного розвитку, особливо важливо звернути увагу на природу та функціональне значення складової економічного життя оподаткування. Це пояснюється тим, що економічна свідомість та культура оподаткування є одним із головних чинників національної соціальної та культурної самоідентифікації в глобалізованому суспільстві. Тому вплив економічної свідомості та культури громадян на формування національної культури оподаткування в сучасних українських умовах став дуже важливим.

Важливими тенденціями сучасного розвитку країни виступають посилення різних ринкових трансформацій та демократизація більшості із сфер розвитку та життєдіяльності суспільства. Саме формування нового економічного простору держави відбувається згідно та під впливом всеохоплюючих трендів та світових процесів, підвищення рівня та значення конкурентоспроможності національного господарства, а також переосмислення значення держави у реалізації концептуальних засад ринкової економіки.

Розвиток та приналежність до унітарності української державності, наявність історичних, різних етнічних, розвиток геополітичних, підтримка економічних, формування культурних, забезпечення демографічних, природничо-ресурсних ознак визначає актуальний сучасний адміністративно-територіальний устрій України.

Ретроспектива та подальше становлення фіскальної політики, а саме її теоретичне обґрунтування почалося ще у Західній Європі у XVII ст. Адже формування суспільства «підприємливих людей нового типу», потреба активного економічного розвитку, падіння феодальної класової системи сприяли виникненню фіскальної політики, заснованої на принципах справедливості й егалітаризму [1]. Лише у XVII ст. суспільство еволюціонує у різних роздумах і розглядає саме цю фіскальну політику не лише з позиції бюджетотворення, а також й в контексті її здатності регулювати важливі господарські процеси в державі.

Також деякі вчені фіскальну політику часто ототожнюють з терміном «бюджетно-податкова політика». Так, Е. Долан та Д. Лінсдей вважають, що дані терміни – синонімічні і називають фіскальну політику «...областю економіки, безпосередньо пов'язаною із взаємодією державних органів і всіх інших суб'єктів господарської діяльності. Ця взаємодія досягається через систему державних замовлень, оподаткування і трансфертних платежів» [1].

Важливо зазначити, що регулюючі властивості фіскальної політики простежуються також у визначеннях поняття «фіскальна політика»,

сформульованих різними корифеями світової наукової фінансової теорії. Так, окрема, відомі наукові американські економісти К. Макконнелл та С. Брю, стверджують, що: «...фінансова політика – це зміни в урядових видатках і оподаткуванні, що спрямовані на досягнення поставлених цілей збільшення обсягу виробництва та повної зайнятості, або зниження інфляції» [2].

Таким чином, фінансова знаходиться на стадії реформування та розвитку. Зростає роль фінансового нагляду у вирішенні економічних, політичних, соціальних та екологічних проблем країни. Проте сучасна фінансова політика України характеризується високою залежністю від прийняття рішень центральними органами влади, що, у свою чергу, призводить до відсутності досліджень щодо визначення її теоретичної природи, форми реалізації та вектора нагляду.

Список використаних джерел:

1. Василевська Г. Теоретичні підходи до визначення асиметрій фінансового простору держави. *Світ фінансів*. 2020. № 3. С. 29–39.
2. Крисоватий А. Архітектура фінансової науки та дивергенція митно-податкових інститутів: [аналітична записка про основні результати роботи Міжнародного симпозіуму]. *Світ фінансів*. 2021. № 3 (68). С. 115–134.